

Sygn. akt III KZ 74/12

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie J. S.

skazanego z art. 178a § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 października 2012 r.,

zażalenia skazanego

.....
na zarządzenie z-cy przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 lipca 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 11 lipca 2012 r.,

z-ca przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego odmówił przyjęcia wniosku skazanego J. S. o wznowienie postępowania wobec braku uzupełnienia braku formalnego tego pisma w postaci sporządzenia i podpisania go przez adwokata.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył zażaleniem sporządzonym osobiście skazany J. S., wskazując na brak kontaktu z obrońcą wyznaczonym z urzędu w celu zbadania akt sprawy oraz kwestionując treść dowodów będących podstawą przypisania mu czynu o znamionach określonych w art. 178a § 1 kk.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie skazanego J. S. nie okazało się zasadne, a zawarty w nim wniosek – nie mógł zostać uwzględniony. Podstawy merytoryczne i warunki formalne wznowienia postępowania karnego są określone w ustawie procesowej i ich przestrzeganie jest obowiązkiem wszystkich organów. Jednym z takich wymagań formalnych jest obowiązek sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata, co w tej sprawie nie nastąpiło. obrońca wyznaczony z urzędu w celu zbadania sprawy i sporządzenia stosownego wniosku lub opinii o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, przeanalizował akta oraz okoliczności podnoszone obecnie przez skazanego i wyraził przekonanie, że nie zawierają one argumentów spełniających ustawowe wymagania sformułowane pod adresem nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

W złożonym obecnie zażaleniu skazany J. S. nie wykazał, aby obrońca nierzetelnie zbadał akta jego sprawy, bądź też pominął okoliczności podnoszone przez skarżącego już po prawomocnym zakończeniu procesu, a mogące mieć znaczenie na obecnym etapie procedowania. Z treści kolejnych pism J. S., w tym zarówno osobistego wniosku o wznowienie postępowania, jak i zażalenia wynika, że skazany kwestionuje treść dowodów mających dla niego niekorzystną wymowę, a przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd meriti. Jednak taki zabieg – oczywisty w toku rozprawy i kontroli instancyjnej - na obecnym etapie sprawy jest możliwy po wykazaniu, w drodze odrębnego postępowania, że w związku z przedmiotowym procesem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia (art. 540 § 1 pkt 1 kpk). Stosownie jednak do dyspozycji art. 541 § 1 kpk, taka sytuacja musi być potwierdzona wyrokiem skazującym za powyższy czyn lub orzeczeniem stwierdzającym niemożność jego wydania z powodów wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 kpk lub w art. 22 kpk. W niniejszej sprawie nie wystąpiły okoliczności tego rodzaju, czego konsekwencją było utrzymanie w mocy zaskarżonego zarządzenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.